

[Aksel Møller.]

så meget længere, end det tager at skrive sit manuskript, det viste sig i det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborgs) tale. Hvis der skulle være nogen uklarhed, så er jeg villig til, når vi til sin tid når til diskussionen, at bidrage til at skabe større klarhed. Uklarheden kan bl. a. skyldes, at den åbningstale, vi diskuterer, savner klarhed.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 16. oktober, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lovgivningen om folketingets valg af medlemmer til visse kommissioner og nævn m. v.

2) *Fortsættelse af forhandling om statsministerens redegørelse i henhold til grundlovens § 38 ved folketingsårets åbning.*

Mødet hævet kl. 15⁴⁰.

6. møde.

Fredag den 16. oktober kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lovgivningen om folketingets valg af medlemmer til visse kommissioner og nævn m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 44).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af forhandling om statsministerens redegørelse i henhold til grundlovens § 38 ved folketingsårets åbning.

Forhandlingen genoptoges.

Bertel Dahlgaard: Da det gamle to-kammersystems folketing den 12. maj i år vedtog den nye grundlov, var der gået et stort og vanskeligt arbejde forud. Jeg tør vist sige, at en række særlige begivenheder indenfor de sidste års politiske liv nødvendigvis måtte indtræffe, for at dette grundlovsværk skulle lykkes. Jeg har aldrig oplevet et tilsvarende sammenspil af omstændigheder som det, der førte til, at samtlige demokratiske partier vedtog grundloven, og hvis jeg hørte til dem, der føler trang til at berige eftertiden med memoirer, ville et betydeligt afsnit af mine erindringer blive en beskrivelse af dette sammenspil — men nok herom i dag. Sikkert er det imidlertid, at vi alle ved afstemningen den 12. maj følte det, som en stor gerning var fuldført. Men uvisheden hvilede endnu over os, folkeafstemningen stod tilbage. Det var, ligesom man endnu ikke kunne begynde at tænke i et etkammersystems baner; så stærkt binder 100 års parlamentarisk tradition.

Men i dag er etkammersystemet virkelighed. Det vil sige, at det nu er inde på livet af os at skulle skabe ny parlamentarisk tradition på grundlag af en ny forfatning. Og det er noget meget vigtigt, for det gælder selv for en grundlov, der er så detaljeret som den danske, at det at holde grundloven ikke blot er at rette sig efter dens bogstav, men det er også at handle i dens ånd. Ja, spørgsmålet om, hvor længe en grundlov skal bestå, er måske aller mest afhængigt af, om lovgivningsmagten altid loyalt bøjer sig for det, der er grundlovens inderste mening.

Nu, da vi netop har sagt farvel til grund-